

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies decimus et undecimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romæ, 1868

De SS. Eusebio, Eraclio Dionysio, Septimo Seu Septima Aut Septima,
Secunda Et Salsa MM. In Africa. Ex Martyrologiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71246](#)

DE S. PINITO EPISCOPO

CNOSSI IN INSULA CRETA

SYLLOGE

Ætas et cultus.

CIRCA ANNUM
CLXXX.
Antiqua San-
cti memoria
apud Eusebi-
um

Eusebius Pamphilus lib. 4 Historiæ Ecclesiasticae late prosequitur, quæ sub imperio, M. Aurelii Antonini cum fratre suo L. Aelio Vero regnanti, id est, ab anno 160 ad annum 180, evenerunt memoriam dignam; et cap. 21 de Scriptoribus Ecclesiasticis, qui tunc floruerunt, ista habet: Isidem temporibus in Ecclesia floruit Hegesippus, de quo egimus viii Aprilis, et Dionysius Corinthiorum episcopus, cuius virtutes et Acta elucubrata sunt in nostro Opere ad diem viii Aprilis, Pinytus quoque Cretensium episcopus, Philippus præterea et Apollinaris ac Melito: Misanius etiam et Modestus, ac potissimum Ireneus *. Quorum omnium libri, sinceram Apostolicas traditionis ac vere fidei doctrinam continent, ad nos usque pervenerunt. Sequentibus capitibus de singulis seorsum agit Eusebius, ac cap. 23, ubi de S. Dionysii epistolis tractat, has inter unam ad S. Pinatum Cnossie episcopum missam, huiusque ad S. Dionysium responsum recenset, cuius verba hic transcribo: In eodem volumine continetur etiam epistola ad Gnoissos, in qua Pinytum ecclesie illius episcopum monet, ne grave onus castitatis fratrum cervicibus tamquam necessarium imponat, sed ejus, que in plerisque hominibus inest, infirmatit rationem habeat. Cui epistola respondens postea Pinytus, admiratione quidem ac laudibus effert in primis Dionysium; sed tamen hortatur, ut solidiorem cibum tandem imperiat, et, transmissis iterum perfe-

B Hunc sanctum Cnossiae urbis, quondam et martyrologia (de qua videndum Strabo Geographiae lib. gos. 10) nunc destructæ, Antistitem ad diem x Octobris martyrologi celebrant, ac in primis Romanum parvum Martyrologium, cuius annuntiationem hic accipe: In Creta, Pinyti inter episcopos nobilissimi. Cum eodem fere elogio ejus indicavere natalem Ado et Usuardus. In Martyrologio vero hodierno Romano exornatur hoc encomio: In Creta insula beati Piniti inter episcopos nobilissimi; hic Gnoissie urbis Episcopus sub Marco Antonino Vero et Lucio Aurelio Commodo floruit, et in scriptis suis, velut in quodam speculo, viventem sui reliquit imaginem. Quæ phrasim simili aut aliquantum alia referuntur apud Maurolycum, Felicum, Ghiniuum, Galesinium, Canisium et in nonnullis Ms. Atque hæc pauca de Sancto nostro potui reperire: reliqua vero, quæ nobilissimum Gnossi Presulen scripsisse, tradunt Eusebius et jam laudati martyrologi, inter desperdita recensentur.

C

DE SS. EUSEBIO, ERACLIO

F

DIONYSIO, SEPTIMO SEU SEPTIMA

AUT SEPTIMIA, SECUNDA ET SALSA MM.

IN AFRICA.

G. B.

EX MARTYROLOGIIS.

SEC. I AUT ALI-
QUO E TRIBUS
SEQO.
Sancti, qui,
etsi etiam heri
annuntiati, at
hunc diem spe-
ctant,

Sex Martires, in titulo hic propositi, qui omnes hodie, si Septimum seu Septimam aut Septimiam exceptis in, Epternacensi apud Florentinum Hieronymiano apographo aspque aliis, de quibus infra sumus acturi, in certiloc Martiribus annuntiantur, herietiam, hisce additis, nec Septima seu Septimo omissa,

in eodem Epternacensi apographo ita recensentur: Africæ (alia Hieronymiana apographa habent in Africa) Eusebi, Eradi, Dionysi, Septimæ, Secundæ, Salso. Ast, cum in omnibus prorsus alii Hieronymianis Fastis, a quibus Martires isti aut partim aut omnes referuntur, hodie dumtaxat id fiat, heri eos, uti etiam

AUCTORE
C. B.

iam jam dictos, cum et hi in omnibus alii Hieronymianis Fastis aut partim aut omnes hodie dumtaxat referantur, loci incerti Martyres loco non suo in Epternacensi apographo memorari atque ad hunc diem pertinere, Florentinus in Notis recte observat. Atque id quidem certum appareat, ut etiam non tantum Dionysium, qui in omnibus Hieronymianis codicibus non contractis hodie signatur, verum etiam Eusebium hodiernis Africanis Martyribus in Epternacensi apographo recte accensere; et si enim hic nec in majori quod Florentinus in Notis suppeditat, Corbeiensis apographo, nec in vetustissimo apud Dacherium, quod S. Hieronymi nomine insignitur, Martyrologio inventiatur, in ipso tamen etiam Hieronymiano Florentini textu, in Gellonensi apud Dacherium apographo ac denique apud Marteneum tom. 3 Aneidot. in Martyrologio annis circiter milie sub S. Hieronymi nomine compacto, reliquis omnibus, de quibus hic, Martyribus, veluti horum dux et antesignanus, proponit.

partimque alter in Florentini textu, alter in Epternacensi apographo efferruntur.

2 At vero in dicto Florentini textu legitur: In Africa Eusebii, Eraclii, Dionisi, Septimi, Scienti, Salsi; hinc autem dubitari potest, primo quidem an cum hoc Hieronymiano apographo Eraclius, an contra eum Epternacensi Eradius vocandus sit, qui secundo hic numeratur inter Martyres Africanos loci; deinde vero, virilisne, an contra feminine sexus, qui tres horum posteriores sunt, alterius in Epternacensi apographo, quam in Florentini textu scribuntur, existentur. Ast cum figura, quae ex littera l, inferne cum littera c conjuncta, exsurgit, ad figuram litterae d quam proxime accedat, facilime fieri potest, ut littera d seu potius hujus partes, si inferne haud satis connectantur, pro litteris c et l, aut contra ut h, si inferne altera cum altera propemodum conjungatur, pro littera d accipiuntur; postremum autem, quod nominis Heraclii seu Eraclii littera l in Ms., quod librarius describetal, inferne cum littera c propemodum esset conjuncta, fuerit verosimillime hic factum. Ita autem, non tantum quod Heraclii nomen admodum vulgare sit, verum etiam, ac praesertim quidem, quod in plerisque Hieronymianis apographis, ab Epternacensi distinctis, non C Eradi seu Eradii, sed Eracli seu Heraclii legitur. Hinc porro jam fit, ut, cum pariter in plerisque Hieronymianis codicibus, non Scienti et Salsi, ut in relato Florentini textu fit, sed Secundae et Salse legatur, nominibus hisce non viros, sed mulieres designari opiner, utque praeterea, cum Septimi non minus sepe, quam Septimiae aut Septimiae in Hieronymianis codicibus occurrat, nondum etiam, re licet studiose discussa, virne, an mulier nomine isto designetur, determinare queam, meumque idcirco de modo, quo id exarandum sit, dubium in titulo indicarum.

contractioribus etiam Hieronymianis aliquaque recentioribus

3 Atque hec ex Hieronymianis apographis non contractis jam dicta de sexu nominibusque Africanorum nostrorum Martyrum sufficient. Aliquot porro ex his in contractioribus etiam apud Sollerium codicibus inveniuntur. In Richenovensi quinque sic memorantur: In Africa Eusebii, Eraclii, Dionisi, Secundae, Septimi.

In Augustano itemque in Labbeano quatuor dumtaxat recensentur, sed iis, quod et in supra laudatis Gellonensi apud Dacherium et vetustissimo apud Marteneum Martyrologiis fit, mox duos tres adduntur alii, e sequenti in codicibus non contractis classe perperam accepti, vocibus interim et alibi, quae in hisce post Martyres nostros reperiuntur, hosque seorsum ab aliis, qui sequuntur, passos indicant, omissis. Ceterum, ut jam adductis codicibus contractioribus breviorem etiam, qui et ipse a Sollerio exhibetur, Corbeiensem adjungam, in hoc ita habetur: In Africa Eradi, Dionysii, Septimi. De omnibus porro et singulis hisce tribus, uno et de aliis itidem tribus supra memoratis Africanis Martyribus silent omnes, qui VIII et XI seculo floruerunt, martyrologi; at non similiter omnes, qui aliqua deinde horum Martyrologiis addidere. Apud nos arte tom. 2. Martii in Barberiniano Bedæ Auctario legitur: In Africa natale SS. Eusebii, Eraclii, Dionysii. Accedit Additionum soluta oratione ad Wandelbertum auctor. Hic sic habet: In Africa Eusebii, Heraclii. Grevenus et qui Florarium nostrum Ms. concinnavit, duos hosce Martyres pariter memorant; sed et ipsi, eadem, quam mox carpsi, agendi ratione servata, perperam cum eis E conjungunt S. Venustum, alterius classis martyrem, continuo cum aliis, ad hanc spectantibus, infra hic dandum.

Festis sacris
partim existant
inserti.

4 Atque ita quidem duo hi hagiologi; Galensis porro, qui hic denique etiam memorandus venit, annuntiationem adhibet hujusmodi: In Africa sanctorum martyrum Eboraci, Eusebii, Sereni et Probi; ita autem non unum dumtaxat, ut isti, sed duos alterius classis Martyres, quorum alter Probus cum Tharaco et Andronico in Cilicia, alter Serenus, cum pluribus aliis, ut mox infra videbimus, loco incerto est passus, cum duobus classis, de qua hic agimus, Martyribus Heraclio et Eusebio, aut certe cum horum posteriori perperam pariter conjungit. Ac primum quidem fecerit, si pro Heraclio seu Eraclio, ut Florentinus in Notis suis suspicatus est, Eboracum corrupte exararil, postremum vero, si forsitan, cum vel ipse vel alius, quem ipse deinde fuerit secutus, sequentia isthæc verba, S. Paulini episcopi, Eboraci, Eusebii, Sereni et Probi, in Hieronymiano quoquiam apographo legisset, nomen F Eboraci seu Eboraci, quo ibidem designantur notissima Anglia civitas, per errorem seu debite attentionis defectum, ut illos, qui S. Paulini, Eboracensis in Anglia archiepiscopi, annuntiationi Eborachii confessoris memoriam in Usuardinis aliquot apud Sollerium auctariis adiecerunt, certo fecisse, in hodiernis Prætermisssum jam vidimus, pro nomine martyris accepit, huncque una cum Sereno et Probo, quod eos cum martyre Africano Eusebii conjungi videret, in Africa signari. Utut sit, plura, quæ de sex nostris Africanis Martyribus dicam, haud inventio, cumque etiam pre monumentorum, quæ de iis tractent, penuria ne determinatum quidem, quo passi sint, seculum assignare queam, hinc supra in margine Sec. I aut aliquo e tribus seqq. adscripti.

DE